

Till trafikförsäkringsbolagen

Fråga om ett dödsfall har uppkommit till följd av trafik med motor-
drivet fordon.

Ärendet behandlades vid nämndens sammanträde 19 december 1979.

I sitt yttrande i ärendet 19 december 1979 anförde nämnden (Öhman, Hertzman, Roeck-Hansen och Larsson) följande.

"Ärendet inkom till nämnden 6.11.1979.

En man, N.N., född 1916, avled 7.4.1978 i samband med en färd med snöskoter. Han efterlämnade maka, född 1918.

Hustrun begär trafikskadeersättning för förlust av underhåll i anledning av mannens död. Bolaget gör gällande att dödsfallet inte har uppkommit i följd av trafik med motordrivnet fordon och bestrider därför ersättningskyldighet.

Nämnden avger sitt följande yttrande på grundval av de uppgifter, som föreligger i nämndspromemorian med därvid fogade handlingar samt i bolagets hit översända skadeakt. Reservation görs alltså för de ytterligare uppgifter som kan framkomma i ärendet.

N.N. var konstruktör och hade åren 1969 - 1976 ett eget företag. Efter försäljningen nämnda år av företaget var han en tid anställd av nye ägaren. Från och med juli 1977 var N.N. helt förtidspensionerad och uppbar vid dödsfallet pension med ca 55.000 kronor för år. Han hade dock enligt uppgift gjort vissa konstruktioner, som han planerade att exploatera. Hustrun var hemmafru utan egen inkomst.

Hustruns behov av underhåll bör, såvitt framgår av den utredning som har varit tillgänglig för nämnden, beräknas till närmare 40.000 kronor för år. Hon uppbar enligt uppgift efter dödsfallet allmän pension med ca 29.300 kronor för år och pension från Svenska Personal-Pensionskassan med ca 1.400 kronor för år. Hennes förlust av underhåll i anledning av mannens död kan därför i och för sig beräk-

nas till ca 9.000 kronor för år livsvarigt.

Enligt 8 § trafikskadelagen utgår trafikskadeersättning för personskada som uppkommit till följd av trafik med motordrivet fordon.

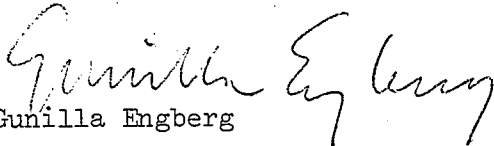
Av utredningen angående omständigheterna kring dödsfallet synes kunna utläsas bl.a. följande. Den 6 april 1978 omkring kl 18.00 begav sig N.N., som enligt uppgift var mycket fjällvan, på snöskoter med tillkopplad kälke från Grövelsjön i nordvästra Dalarna för att bege sig norrut längs en kryssad led till Hävlingen. Det rådde svårt väder vid tillfället. Temperaturen under natten mellan 6 och 7 april var enligt uppgift av SMHI i Sundsvall närmast nollgradig i Flötningen och Fjällnäs och det blåste nordvästlig vind ca 15 sekundmeter. Sikten synes ha varit mycket begränsad och ett vittne har uppgivit att det varit stora problem att hitta kryssen efter leden. Då N.N. inte kommit fram till bestämmelseorten, larmades fjällräddningen 7 april kl 11.50. Samma dag kl 14.30 hittades N.N.'s skoter vid "Svenssons stuga" omedelbart söder om Yttre Fosksjön, vilken ligger i östlig riktning från Grövelsjön räknat. Skotern var nedkörd i en krater med en kant ca 1,5 m hög, vilken bildats runt stugan. Avståndet mellan stugan och kraterkanten var ca 2,5 m. Skotern hade vält och vindrutan var krossad. Gasreglaget stod nästan helt öppet. Bensintanken var fylld till tre fjärdedelar. Kälken stod upprätt och var frånkopplad från skotern. Enligt uppgift kan inte avgöras om kälken tagits loss av N.N. eller lossnat. Packningen, som var väl surrad och till synes orörd, bestod av bl.a. rep, ryggsäck, isborr, renhud, sovsäck och matkasse. (Anmärkas kan att N.N. sovit utomhus natten mellan 5 och 6 april.) Inga spår fanns runt skotern. Stugan var väl tillbommad. N.N. återfanns död kl 17.10 samma dag på en fjällsluttning vid sydspetsen av Mellersta Fosksjön, ca 300 m öster om "Margits stuga". Fyndplatsen är - enligt uppgift i protokoll fört vid platsundersökning av polistjänsteman - belägen ca 1.400 m norr om "Svenssons stuga", där som nyss sades skotern återfanns. N.N. var vid påträffandet barhuvad. Han hade tagit av sig handskarna och dragit ner sin overall till knäna. Han låg ovanpå snön i en ställning som för att sova. Inga skoterspår eller gångspår syntes. Sedan vinden vänt, upptäcktes senare skoterspår omedelbart väster om den plats där N.N. påträffades. Läkare konstaterade 7 april kl 19.00 att N.N. varit död i minst 12 timmar. Enligt dödsbevis utfärdat 12 april 1978 av överläkare Adel Gad vid Falu lasarett var dödsorsaken förfrysning. På beviset finns inte antecknat några skador som kan tänkas ha uppkommit i samband med skoterfärden.

Någon närmare utredning om händelseförloppet omedelbart före dödsfallet föreligger inte. Olika teorier har framlagts härom. Även om nu fullständig klar-

het inte kan nås om de bakomliggande orsakerna till dödsfallet kan följande omständigheter framdras. Med hänsyn till det långa avståndet, 1.400 m, mellan de platser där N.N. och skotern återfanns är det osannolikt att N.N. fallit eller tvingats kasta sig av skotern vid det ställe, där han blev liggande eller i närheten därav. Det kan nämligen inte antas att skotern utan förare har kunnat fortsätta ända till "Svenssons stuga". Han måste således ha begivit sig till fots från "Svenssons stuga" eller dess närhet till den plats, där han återfanns. Enligt uppgift hade N.N. sedan tidigare en höftskada. Om N.N. dessutom skulle ha skadats i samband med färden med snöskotern, är det mycket osannolikt att han skulle ha kunnat - på sätt som han måste antas i verkligheten ha gjort - förflytta sig den tämligen avsevärda sträckan av omkring en kilometer och kanske mer. Som nyss har nämnts finns ingen uppgift av läkare som undersökt N.N:s kropp efter dödsfallet om någon kroppsskada till följd av fall från skotern eller direkt påverkan av denna.

Döden har alltså inträtt på grund av förfrysning efter en - med stor sannolikhet - tämligen lång förflyttning till fots. Inga omständigheter föreligger som tyder på att förflyttningen skulle på ett avgörande sätt ha försvårats av kroppsskador, förorsakade av fall från skotern eller direkt påverkan av denna. Dödsfallet kan således inte anses vara orsakat av skada som uppkommit i följd av trafik med skotern. N.N:s efterlevande maka är därför enligt nämndens mening inte berättigad till trafikskadeersättning."

Stockholm 19 december 1979

Gunilla Engberg